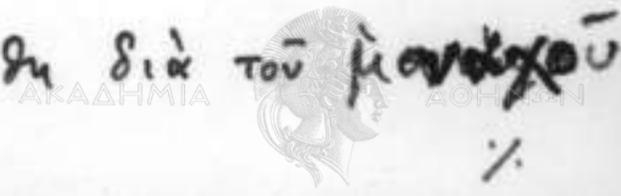

Χιώτων, Ἐπιστολή εἰς Ἅγιον Διονύσιον, ε. 6-ii

Σιγούρος
Διονύσιος

ὑπὸ τοῦ π. Χιώτου δημοβλεύοντος Ἐπιστολήν τοῦ Διον. Κατωκικνοῦ πρὸς τὸν Διονύσιον Σιγούρον [1592], σημειοῦται ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κεφαλῆ-
 νος Φυλοθέου Λοβέρδου (1575), ἔτοποθετήθη ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Ἰερεμίου Β΄
 ὡς κωρηνίσκος τῆς κωρηνούσης Ἐπισκοπῆς ^{Κεφαλῆνιος-Ζαϊνδῶν} ὁ Διονύσιος Σιγούρος, ~~πατρι~~
 ὅστις καὶ παρέμεινε εἰς τὴν θῆσιν ταύτην μέχρι τοῦ 1582, ὁπότε ἐξελέχθη
 Ἐπίσκοπος Κεφαλῆνιος-Ζαϊνδῶν ὁ Νικόφυτος Κοχουδάς, ἀποτυχόντος τοῦ Διο-
 νυσίου Σιγούρου.

Ἡ ὑποψυφιστικὴ τοῦ Διονυσίου Σιγούρου ὑπεβλήθη διὰ τοῦ Μονάχου

Σωφρονίου Κατηχάνου, ὡς τὸ ἀπὸ 25 ἴουλ. 1582 ἐν μεταφράσει ὑπὸ τοῦ Χιώτου (Ἰνδ. ἀν., βλ. 7-8) δημοσιωόμενον ἔγγραφο, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Marcello Metaxa.

Ἡ ἀποτυχία τοῦ Διονυσίου Σιγούρου δυσχερέστησε τὴν κοινότητα τῆς Ζακύνθου, ἣτις καὶ ἐφουδιώθησαν τοὺς κώδικας Νικόχου Μονδίνου καὶ Φραγκῆσου Φραγκζήν, ὅπως μετακίνοντες εἰς ἐνεπίαν δικηλευροδοῦν, διὰ τὰς «ἀδικοπραχίας» τοῦ κλήρου κεφαλαιώσας.

ὑπὸ τοῦ π. Χιώτου δημοσιώσεται ^{ἡ μεταφράσις} (βλ. βλ. 9-11) τὸ διάταγμα τοῦ δουκὸς Πασχάλη Εἰσογῆα, περιέχον τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Ζακύνθου, καὶ δὴ καὶ «ὅπως τοῦ λοιποῦ ἐκλεγχομένου νοικοῦ ἐπιβούρου, κατὰ δίκαιον ἀ-